

РЕШЕНИЕ

№ 41005

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1966** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 3336/12.02.25г на Б. С. С. от [населено място] и с проц.представител адв. М. против Решение № 513005-18/28.01.25г на Директор на СДВР, в частта, с която е отказано изтриване на личните му данни, обработвани в ИРПС-С. във връзка със задържане за 24 часа съгл. Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О“СПС“ при СДВР.

В жалбата се сочи, че след 25.10.24г/когато СРП прекратява нак.производство по пр.пр.№ 49728/24г/- личните данни вече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин/чл.17 от GDPR/ и следва да се изтрият-предвид изричното искане на лицето.Органът неправилно се позовава на срокове от НПК за обжалване на Постановление за прекратяване на нак.производство/1-годишен срок/, доколкото в случая изобщо не е било повдигано обвинение на лицето по това нак.производство, а освен това личните данни се обработват не във връзка с прекратеното нак.производство, а във връзка с административен акт -Заповед за 24-часово задържане. Моли се за отмяна на отказа за изтриване и в условията на евентуалност-за връщане на преписката за ново произнасяне, с указание да се прецени дали продължава да съществува абсолютна необходимост от обработване и съхранение на личните данни.Решението е немотивирано и вътрешнопротиворечиво, като органът изобщо не е извършил проверка дали и кога е отпаднала целта за обработка на конкретните данни.Решението е проц. и мат.незаконосъобразно.Претендират се разноси.В съд.заседание жалбоподателят не се явява или представлява. В писмено становища адв. М. поддържа жалбата.

Ответникът Директор на СДВР се представлява от юрк.С., който оспорва жалбата, моли за отхвърляне, претендира юрк.възнаграждение, оспорва като прекомерен адв.хonorар на жалбоподателя.В писмени бележки на юрк.Г. се сочи, че Решението отговаря на изискванията на чл.146 от АПК за законосъобразност, като след преценка на „абсолютната необходимост“ от продължаване на съхраняването на личните данни във връзка със Заповедта за задържане, органът в изпълнение на Вътрешните правила и Инструкцията на МВР-правилно е приел, че не е отпаднало основанието за обработка на тези данни.Срокът за съхранението им изтича на 25.10.25г- с изтичане на 1-годишен срок от Постановление от 25.10.24г. на СРП за прекратяване на нак.производство.За да се постанови заличаване на данните, следва да са налице 2 кумулативни предпоставки- предпоставките по чл.3 от Инструкцията от 2014г/императивни и лимитативни/, както и да е отпаднала законовата цел за обработка на данните съгл. Регламента.В случая администраторът не следва да доказва необходимостта от обработка на тези данни, като неприключилото нак.производство е пречка за изтриването им.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното, относимо към спорния предмет:

Начало на адм.производство е сложено със Заявление на С. с вх.№ 328605-179/1012.24г до Директора на ГД“НП“-МВР, с която моли да му се предостави достъп до всички негови лични данни и да бъдат заличени същите, на осн. чл.15-20 от GDPR/чл.55-56 от ЗЗЛД/.

С Писмо от 30.12.24г ГД“НП“-МВР препраща Заявлението по компетентност на СДВР, за което С. вече е уведомен с Писмо от 19.12.24г.

По запитване от СДВР от 09.01.25г, на 13.01.25г 4то РУ-СДВР предоставя на СДВР копие от Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О“СПС“ при СДВР-за 24-часово задържане на С., както и справка, че има образувано ДП № 3М 2236/21.10.24г на 4то РУ-СДВР, изпратено на 24.10.24г на СРП.

По запитване от СДВР от 08.01.25г, на 16.01.25г СРП предоставя на СДВР копие от Постановление от 25.10.24г на СРП по пр.пр.№ 49728/24г за прекратяване на нак.производство по ДП № 3М 2236/21.10.24г на 4то РУ-СДВР.Видно от постановлението, нак.производство е прекратено на осн. чл. 9 ал.2 от НК/явно незначителна общ.опасност на деянието/. Видно от доказателствата по делото, С. е обжалвал Постановлението на СРП, като с Определение № 2254/22.05.25г по ч.нак.дело № 7394/25г на СРС- жалбата му е оставена без разглеждане като недопустима/тъй като не е бил привлечен като обвиняем, не попада сред лицата, които могат да обжалват прекратяването на нак.производство/.С. обжалва Определението на СРС, като с окончателно Определение № 1938/16.06.25г по ч.нак.дело № 3922/25г на СГС- Определението на СРС е оставено в сила/СГС също приема, че С. не е бил обвиняем и няма право да обжалва прекратяването на нак.производство/.

В СДВР е извършена проверка относно съхраняваните и обработвани лични данни на С. и видно от Становище от 23.01.25г на Началник сектор „ИО“-СДВР до Зам.Директора на СДВР-извършена е проверка дали е отпаднала целта, за която са събрани и се обработват личните данни

на С., респ. дали е налице „абсолютна необходимост“ за продължаване на съхранението им. При проверката е констатирано, че С. е бил задържан за 24 часа съгл. Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О“СПС“ при СДВР, като въведените данни във връзка с нея са обвързани с ДП № 3М 2236/21.10.24г на 4то РУ-СДВР, водено за престъпление по чл.354а ал.5 от НК. С Постановление от 25.10.24г на СРП по пр.пр.№ 49728/24г нак.производство по ДП е прекратено и това е обстоятелство по чл.3 т.3 б.“а“ от Инструкция № 8121з-748/20.10.14г, но поради неизтекли срокове по чл.243 ал.10 изр.2 от НПК/1-годишен срок/, личните данни все още не могат да бъдат изтрети/срокът изтича на 25.10.25г/.

Видно от Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О“СПС“ при СДВР за 24-часово задържане на С., той е задържан на 21.10.24г в 01.35часа в 4то РУ-СДВР, на осн. чл. 72 ал.1 т.1 от ЗМВР/наличие на данни за извършено престъпление/, като е освободен на 21.10.24г в 14.45часа.

Ответникът Директор на СДВР се произнася по Заявлението по реда на чл.42 ал.1 и чл.56 ал.2 от ЗЗЛД вр. чл.25 ал.3 от ЗМВР- с обж. Решение № 513005-18/28.01.25г. С него е предоставен пълен достъп до обработваните в Интегрираната регионална полицейска система-СДВР лични данни на С. и е отказано изтриването на тези данни, обработвани във връзка със Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О“СПС“ при СДВР за 24-часово задържане. Всъщност единствените обработвани и съхранявани лични данни са именно и само тези- във връзка със Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О“СПС“ при СДВР за 24-часово задържане. Решението е връчено на С. на 10.02.25г, като жалбата до Съда е от 12.02.25г и касае само отказа за изтриване на данните на С..

Съдът намира от правна страна следното:

Ответникът е оправомощен да се произнесе по Заявлението съгл. Заповед № 8121з-1111/08.10.19г на Министъра на вътр.работи. Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на делегираните му правомощия.

Решението е в писмена форма и съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Ответникът е извършил необходимите проверки и е установил какви лични данни на С. се съхраняват и обработват в ИРПС-С.. Налице е обаче допуснато от органа съществено проц.нарушение по чл.35 от АПК, като не са установени всички релевантни факти. В резултат/но не само/- органът не е приложил правилно и мат.закон.

Решението е проц. и мат.незаконосъобразно по следните причини:

1/ Органът не е събрал доказателства дали Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О“СПС“ при СДВР за 24-часово задържане е била обжалвана, респ. кога е влязла в законна сила. Следва да се има предвид, че тази Заповед е индивидуален адм.акт по см. на чл.21 от АПК, като същата не е част от провеждано нак.производство по реда на НПК.Щом данните се съхраняват и обработват именно във връзка с тази Заповед/така е посочено в ИРПС-С./, то именно това е актът/административен по своя характер/, спрямо който следва да се направи преценка дали е отпаднала целта за обработване на данните, респ. дали е налице „абсолютна необходимост“ обработването да продължава.Н..производство по реда на НПК е самостоятелно/независимо и различно от адм.производство по реда на АПК/ и ако личните данни се съхраняват и обработват

във връзка с него - то в ИРПС-С. щеше и следва да е отбелязано, че данните се съхраняват и обработват във връзка с ДП № 3М 2236/21.10.24г на 4то РУ-СДВР, водено за престъпление по чл.354а ал.5 от НК /пр.пр.№ 49728/24г на СРП/. Т. нещо обаче не е отбелязано в ИРПС-С.. Фактът, че в ИРПС-С. Заповедта за задържане/адм.акт по реда на АПК/ е „обвързана“ с ДП/нак.производство по реда на НПК/, не води до извод, че данните се съхраняват и обработват заради ДП/нак.производство/. Следователно, органът не е събрал доказателства относно влизането в сила и респ. отпадане на правното действие на основание/Заповедта за задържане/, на което данните се съхраняват и обработват. Изобщо липсват изводи на органа относно този акт, а именно той е подлежал на преценка.

2/ Органът е постановил Решението си на осн. 45 ал.1 т.2 и т.3 и чл.56 ал.6 от ЗЗЛД, във вр. чл.3 т.3 б.„а“ от Инструкция № 8121з-748/20.10.14г, изменена и допълнена с Инструкция № 8121з-1127/11.09.18г относно сроковете за съхранение на лични данни в МВР, във вр. чл.22 ал.1 вр. чл. 21 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.21г за реда за обработване на лични данни в МВР. Ответникът е приел Заявлението за редовно и допустимо съгл. чл.9 ал.4 от Вътрешни правила за организация на работата в МВР, утвърдени със Заповед № 8121з-1110/08.10.19г на Министъра на вътр.работи. Ответникът е приел Заявлението за частично неоснователно/в частта, с която се иска изтриване на обработваните лични данни/. Видно обаче от мотивната част на Решението: личните данни на В. Д. Д., обработвани във връзка със Заповед за задържане № 517/30.05.23г на 4то РУ-СДВР - не следва да се изтриват поради липсата на основание за това, а личните данни на Б. С. С., обработвани във връзка със Заповед за задържане № 555/12.06.23г на 4то РУ-СДВР следва да се изтрият. Тези мотиви нямат нищо общо с предмета на Решението, респ. не кореспондират с обж.диспозитив по никакъв начин. Не става ясно в такъв случай - дали позоваването на нормите/описани по-горе/- касае обжалвания диспозитив, или касае тези неотнормирани установявания за други Заповеди за задържане/и друго лице/.

Заповедта следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне-в срока по чл.57 ал.1 от АПК, като органът следва да установи дали Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О„СПС“ при СДВР за 24-часово задържане е била обжалвана, респ. кога е влязла в законна сила. След което да направи преценка дали спрямо нея е отпаднала целта за обработване на данните, респ. дали е налице „абсолютна необходимост“ обработването да продължава.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на осн. чл. 143 от АПК. Доказаните разноски по делото са 10лв дър.такса, като няма данни за договорен и внесен адв.хonorар.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 513005-18/28.01.25г на Директор на СДВР, в частта, с която е отказано изтриване на личните му данни, обработвани в ИРПС-С. във връзка със задържане за 24 часа съгл. Заповед № 934/21.10.24г на полицейски орган при О„СПС“ при СДВР, по жалба вх.№ 3336/12.02.25г на Б. С. С. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА НА ДИРЕКТОР НА СДВР за ново произнасяне по Заявление с вх.№ 328605-179/1012.24г- в частта, с която се иска изтриване/заличаване на съхраняваните и

обработвани лични данни, съобразно задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на това Решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК- 14 дни от постъпване на преписката.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. С. С. от [населено място] 10лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението с касационна жалба пред ВАС.

съдия: